

## דף קכב.

עין משפט א.

אה"ע סימן יז סעיף יד  
עין לעיל עין משפט ה

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן יז סעיף יז

ז. יצא כותי וישראל מעמנו ובא הכותי ואמר פלוני שיצא עמי מת, משיאין ע"פ אע"פ שאינו יודע האיש. וי"א דצריך שיאמר ג"כ <sup>ה</sup> קברתיו.

ז. לח. בני אדם שיצאו כאחד ממקום למקום והם אסורים בקולר <sup>א</sup> או נושאים גמלים, ובא כותי והסיה לפ"ת שכולם מתו - אותם עשרה שיצאו ממקום פלוני והם עשרה, משיאין ע"פ. וי"א דצריך שיאמר קברתים.

עין משפט ד.

אה"ע סימן יז סעיף כב

כב. מג. אפי' בלילה לאור הנר או לאור הלבנה מסתכלין בצורתו, להכירו ולבודקו להעיד עליו <sup>ב</sup>.

עין משפט ה.

אה"ע סימן יז סעיף י

י. יט. משיאין אשה ע"י קול אף שלא מצאו אדם שם ממקום שיצא

ת. כ"כ הרמב"ם. ולא דוקא קברתיו, אלא ה"ה שאר דבר שמשמעותו שודאי מת. כ"כ הח"מ ודוקא שאינו מזכיר שם המת דאינו מכירו, אבל מכירו אף להרמב"ם לא צריך קברתיו. כ"כ הח"מ.

א. דעת רש"י דהפי' קולר היינו בחבורה, ביבמות קכ"ב, ומשמע אם יאמר מנין לחוד מהני, אבל דעת הרמב"ם היא דבעינן סימן שהם אסורים בקולר, דאז אין חשש שמא אחד מהם נפרד מהם, ולדבריו לא מהני מספר בלי בקולר. וכל זה כשלא יצא הוא עמהם אלא מעיד שראה. ולדעת הרמב"ם דוקא יוצא, שמנין לא הוי סימן, ולרש"י הוי סימן כ"כ הח"מ והב"ש.

ב. ממשנה שם קכ"ד.

\*\*\*\*\*  
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477  
email: minchat.aaa@gmail.com

הקול, ובלבד שהקול לא יהיה מבור או חורבה או שדה, ששם מצויים שדים.<sup>ג</sup>

עין משפט ו.

אה"ע סימן יז סעיף כג

כג. מד. אחד שעמד וצעק מרחוק שהוא<sup>ד</sup> פלוני בן פלוני, או פלוני ממקום פלוני, ונשכו נחש והרי הוא מת, ומצאוהו שנשתנה ולא הכירוהו, משיאין את אשתו.

עין משפט ז.

אה"ע סימן יז סעיף י

עין לעיל עין משפט ה

עין משפט זז.

אה"ע סימן קמב סעיף יג

יז. יכול הבעל לתת גט לאשה ולהתנות איתה שלא תהיה מגורשת עד שתבוא לבי"ד פלוני והם ימנו שליח. ומ"מ אם לא התנה כלל אף שהגט אינו מקויים כיון שיצא מתחת ידה מגורשת.<sup>ה</sup>  
יח. אדם ששלח אותו הבעל לתת הגט לשליח אחר שיתן לה, הראשון לא הוי שליח לגירושין, ואינו עושה אלא כמעשה קוף בעלמא<sup>ו</sup>, וע"כ אינו נאמן לומר בפ"נ ובפנ"ח.

ג. מגמ' יבמות קכ"ב, ולא הביא השו"ע בדיקת בבואה דבבואה, ומשמע קצת דפוסק כמו הגאון שמוכא בטור דלא עבדינן בה עובדא וכן בסי' קמ"א וטעמא, דאנו לא בקיין בבדיקה זו ועיין בח"מ.

ד. כן הגירסא ברמב"ם. וצ"ל דאיכא הוכחה שעל מקום זה אומר, שאז סגי בשמו ושם אביו בלי שם עירו, אבל בטור הגירסא פלוני בן פלוני וגם ממקום פלוני כ"כ הח"מ.

ה. גמ' כ"ד, ומ"מ אם לא התנה כלל כל שהגט יוצא מתחת ידה מגורשת, כ"כ ה"ה בס"פ ז' והוא מגמ', וכ"כ הטור. אולם הריב"ש בתשובה חולק דלא שמענו להתירה להנשא ע"י שיוצא גט מתחת ידה, אם לא שנתקיים בחותמיו. והביאו השו"ע בסעיף י"ד בשם י"א והיא דעת הראב"ד.

ו. כ"כ הב"ש, ולפ"ז בכה"ג מהני גם חש"ו או גוי, ואולי זה תלוי במחלוקת בסי' קמ"א סעיף ל"ה בשו"ע ורמ"א שם. ודעת השו"ע דמהני. אך צ"ע איך השליח השני יועיל ואינו יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם.

\*\*\*\*\*  
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477  
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: יט. גם כשהבעל בעצמו מביא גט ממקום שכתבוהו שם לתת אותו לאשתו במקום אחר, צריך לומר בפ"נ ובפנ"ח כדי שלא יבואו לטעות בשליח ז'.

עין משפט ט. אה"ע סימן קמא סעיף נד

נד. נב. חמשה נשים שאינן נאמנות להעיד מת בעלה אינם נאמנות להביא את גיטה, אם לא במקום שצריך לומר בפ"נ ובפנ"ח ואמרוהו נאמנות ח, ובמקום שא"צ לומר ואמרוהו, י"א דנאמנות, וי"א דאינם נאמנות.

## דף קכב:

עין משפט א. אה"ע סימן יז סעיף טו

טו. כח. אם הכותי הסיח תחילה לפי תומו אף דאח"כ שאלו אותו ובדקוהו עד שפירש כל המאורע משיאין ע"פ ט.

הגה: כט. שאלוהו לגוי איה חברינו, ואמר להם שמת, אין משיאין ע"פ, דאין זה מסל"ת, וכל זה בשאלו הכותי עצמו, אבל שאלו כותי אחר, וזה ענה במסל"ת במקומו אף שהיה ליד הכותי ששאלנו, מקרי מסל"ת ז'.

הגה: ל. שאל הגוי במה אתם מדברים, ואמרו לו מיהודי פלוני אם חי או מת, ואמר להם שמת לא מקרי מסל"ת כ.

- ז. כ"כ הב"י בשם האו"ח. והב"ש הניח בצ"ע דלא גזרינן אטו שליח אחר. ע"ש.
- ח. מברייתא דף כ"ג. והטעם שנאמנות כשאמרו בפ"נ ובפנ"ח במקום שצריך לאמרו הוא דעד כדי כך לא משקרות.
- ט. והוא מסוף יבמות במעשה דבני לוי.
- י. והח"מ למד להוכיח מרמ"א שם דאם נשאל הכותי אף לאחר זמן ויסיח לפי תומו שמת, אותו כותי אינו נאמן יותר. ותמה ע"ז דזו חומרא גדולה ע"ש.
- כ. מהריב"ש.

הגה: לא. שאלו כותי ואמר להם שמת, ואפי' לאחר זמן רב הסיח לפי תומו שמת לא נאמן.

הגה: לב. אם יש לנו ספק אי הוי מסל"ת או לא, הוי ספיקא דאורייתא, ולחומרא אין משיאין<sup>ל</sup>, וה"ה כשיש פלוגתא בדין זה.

הגה: לג. י"א דאם השואל כותי לכותי הוי מסל"ת, ובלבד ששאלו אותו שלא בפני ישראל<sup>מ</sup>.

הגה: לד. גם בשאלו הישראל לגוי והשיב במסל"ת דלא נאמן, מ"מ אם נישאת אשתו לא תצא<sup>נ</sup> אם אמר במסל"ת והיו אומדנות המוכיחות.

הגה: לה. אמרו לגוי היהודים חוקרים ודורשים<sup>ס</sup> בענין פלוני, הוי מסל"ת, אבל אמרו לו פלוני ישראל שואל לא הוי מסל"ת.

עין משפט ב. אה"ע סימן יז פעיף ה

ה י. עבד או אשה שאמרו שמענו שמת פלוני משיאין על פיהם, ואין חוששין ששמעו מפסול<sup>ע</sup>, ואם אמרו ששמעו מאשה או עבד

ל. והרב מזרחי הביא משו"ת משאת בנימין דכתב להקל. אמנם הח"מ כתב דגם הוא מחמיר למעשה ע"ש.

מ. כ"כ הת"ה בסי' רל"ט. וה"ה שלא ישאל אותו השואל הכותי בשם ישראל, אלא בשם עצמו כ"כ הח"מ.

נ. מפסקי מהר"י סי' קל"ט. ולאו דוקא אמר הגוי ג"כ האומדנות המוכיחות, אלא אם יש לנו אומדנות לא תצא, דומיא דמים שאין לה סוף דאם נישאת לא תצא. כ"כ הח"מ. ועיין פ"ת ס"ק מ"ב בשם הגו"ב.

ס. עיין בח"מ ס"ק ל' וס"ק ל"ב, וכך יראה ליישב ולומר שלא יסתור הח"מ מס"ק ל' לס"ק ל"ב. ואולי מכאן לשאלה דרך עיתון והשיב עיתונאי גוי, ששמע שמת, יש להקל היות והגוי לא מכיר פלוני השואל והוי כאמרו לו היהודים שואלים דמהני, ואף להרמב"ם הוי מסל"ת כאן. ועיין בסעיף י"א בענין מסל"ת ע"י כתב.

ע. מרמב"ם. והמהרי"ל רצה להמציא היתר במים שאין להם סוף. ובמלחמה דבעינן קברתיו, היכא דלא אמר ואינו לפנינו לשאול אותו, או אמר מפי עד ולא בירר, תלינן להקל. ומובא בפ"ת ס"ק ל"ג.

נאמנים, אבל אמרו ראינוהו פ שמת שואלין אותם במה ידעתם, ואם יעידו בדברים שרובן למיתה, אין משיאין עד שיהיה ברור ללא ספק.

הגה: יא. עד שאמר שמעתי קול מקוננת שהספידה אותו עם המתים, משיאין על פיו.

הגה: יב. אין להתיר לאשה ז ללבוש שחורין, או להספיד, כל עוד שלא ברור להשיאה, שמא יצא קלוקל מהנהגותיה.

עין משפט ג. אח"ע סימן יז סעיף בא

כא מב. אין בודקין עדי נשים בדרישה וחקירה, ואפי' הוכחשו ק בבדיקה, כשרים, ואסור לדרוש ר, אם לא במקום שיש לחוש להערמה דאז צריך לדרוש.

עין משפט ד. חו"מ סימן ל סעיף א

א. עידי ממונות ש אינם צריכים דרישה וחקירה, אם לא שנראה ת שהדין מרומה. אבל עדי א חבלות צריכים דו"ח כעידי נפשות.

פ. מר"ט סוף יבמות, ואפי' שלא צריך דרישה וחקירה בעד שאמר מת בעלה מ"מ באמרו שמענו שמת שואלין אותו, אבל אמר מת פלוני אין שואלין אותו היאך, ממהר"ם בן חביב. פ"ת ס"ק ל"ד.

צ. אבל אם היא גרושה כבר מבעלה, מותרת, ועיין בסי' קמ"ה ובב"ש שם ס"ק י"ח.  
ק. מברייתא סוף יבמות, וכך פסקו התוס' בשם ר"ת, ובהוכחושו בבדיקה כשרים, שאין ההזמה תלוי בזה. כ"כ הח"מ.  
ר. ממהרי"ו.

ש. מברייתא סנהדרין ל"ב ע"א. ואע"ג דכתוב משפט אחד יהיה לכם, חכמים הקילו משום שלא תנעול דלת בפני לוויין, כ"כ הסמ"ע בס"ק א'. וכתב הש"ך אפי' אם ירצה הדיין לחקור ולדרוש בממון, לא יעשה כן.

ת. אבל מ"מ לא ממש כדרישה וחקירה של נפשות. כ"כ הסמ"ע.  
ועדים המעידים על איסור, עיין באבה"ז סי' י"ז סעיף כ"א, וסי' י"א סעיף ד' שהשו"ע כתב די"א דצריך דו"ח.

א. טור והרא"ש ממסקנת הגמ' בב"ק כ"ד ע"ב, דבחבלות לא עבדינן שליחותיהו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225  
email: minchat.aaa@gmail.com